

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

**Гуманітарно-педагогічний факультет НУБіП
ЦЕНТР ІНФОРМАЦІЇ ТА ДОКУМЕНТАЦІЇ НАТО В УКРАЇНІ**

**ДИПЛОМАТИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
ІМЕНІ ГЕННАДІЯ УДОВЕНКА ПРИ МЗС**

ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ

**Історико-філософський факультет
Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова**

Державна наукова установа «Енциклопедичне видавництво»

**CENTER FOR BUSINESS INNOVATION AND TRANSFORMATION
AKG Global Support Services (OPC) Pvt Ltd, India**

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**ВІДНОСИНИ МІЖ УКРАЇНОЮ І НАТО
НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ:
ДОСЯГНЕННЯ ТА ВИКЛИКИ**

2 червня 2022 року

м. Київ

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
NATIONAL UNIVERSITY OF LIFE
AND ENVIRONMENTAL SCIENCES OF UKRAINE
INSTITUTE OF HISTORY OF UKRAINE OF THE NATIONAL
ACADEMY OF SCIENCES OF UKRAINE
Faculty of Humanities and Pedagogy
Faculty of History and Philosophy of the
National Pedagogical Dragomanov University
State Scientific Institution «Encyclopedic Publishing»
CENTER FOR BUSINESS INNOVATION AND TRANSFORMATION
AKG Global Support Services (OPC) Pvt Ltd, India

PROCEEDINGS
OF THE INTERNATIONAL ACADEMIC CONFERENCE
RELATIONS BETWEEN UKRAINE AND
NATO AT THE CURRENT STAGE:
ACHIEVEMENTS AND CHALLENGES

June 2, 2022

Kyiv – 2022

Відносини між Україною і НАТО на сучасному етапі: досягнення та виклики: зб. наук. праць (за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції, Київ, 2 червня 2022 р.). – К., 2022. – 245 с.

Збірник наукових праць укладено за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції «Відносини між Україною і НАТО на сучасному етапі: досягнення та виклики», що її провела кафедра міжнародних відносин і суспільних наук гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України 2 червня 2022 р. Наповнення рубрик синхронізовано з основними напрямками роботи конференції і охоплює широке коло питань співробітництва між Україною і НАТО в умовах Російсько-української війни (з 2014 р.), обговорення проблематики оборонної і безпекової політики України, сприяння розвитку співробітництва в галузі освіти і науки, налагодження та поширення всебічних суспільно-політичних, науково-освітніх, інформаційних зв'язків і взаємодії на національному та міжнародному рівнях; формування культури міжнародного спілкування, всебічного суспільного обговорення питань міжнародних відносин; сприяння розвитку освітньої та культурної дипломатії України; встановлення й розширення контактів між представниками освітянської, наукової спільноти та громадськості.

Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів, студентів, а також усіх хто цікавиться широким колом питань співробітництва між Україною і НАТО.

Рекомендовано вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України (протокол № 10 від 10.06.2022 р.).

Редакційна колегія:

Ніколаєнко С.М., д-р пед. наук, проф. (голова);
Шинкарук В.Д., д-р філол. наук, проф. (співголова);
Стрілець В.В., д-р іст. наук, проф. (співголова);
Харченко С.В., д-р філол. наук, доц.

Відповідальна за випуск канд. іст. наук, доц. Хвіст В.О.

Тези подано в авторській редакції.

Автори тез відповідають за достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел, посилання на них та інших відомостей.

Передруковувати опубліковані в збірнику наукових праць матеріали дозволяється тільки за згодою авторів.

© НУБіП України, 2022
© Автори, 2022

українського народу, передали Східну Галичину під владу Польщі. Історичний шанс утвердження українцями власної державності на початку ХХ ст. у силу зовнішньополітичних чинників так і не було реалізовано.

Література:

1. Галицька-Дідух Т. Східногалицьке представництво на Ризькій конференції 1920–1921 рр. // Галичина. 2014. Ч. 25–26. С. 231–242.
2. Дацків І. Діяльність дипломатичної служби Західно-Української Народної Республіки // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. Львів, 2009. Вип. 18. С. 346–352.
3. Західно-Українська Народна Республіка. 1918–1923: Ілюстрована історія / ред. М. В. Кугутяк. Львів – Івано-Франківськ: Манускрипт, 2008. 524 с.
4. Західно-Українська Народна Республіка. 1918–1923: Історія / відпов. ред. О. Карпенко. Івано-Франківськ: Сіверсія, 2001. 628 с.
5. Тищик Б. Й. Західно Українська Народна Республіка (1918–1923). Історія держави і права. Львів: Тріада плюс, 2004. 392 с.

Губицький Любомир Володимирович,

доктор історичних наук, доцент,

Державний торговельно-економічний університет

Мельник Ганна Мирославівна,

кандидат історичних наук, доцент,

Київський університет імені Бориса Грінченка

(м. Київ, Україна)

ГЛОБАЛЬНА ЗАГРОЗА МИРУ: УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКИЙ ПРОЕКТ ВІДПОВІДІ

Повернення у минуле як запит російського агресора на світове панування сприймалося перебільшенням чи недоречністю у світі, що звик до миру і бізнесу. Оскільки європейським оглядачам і аналітикам на лютий 2022 р. доречнішим виглядало доводити собі і своїм суспільствам спроможність цивілізованих урядів надати виключної переконливості у питаннях співробітництва з Російською Федерацією засобами виваженості, релевантності, відповідальності, то неабиякої актуальності набувають дослідження сукупності заходів і структур, покликаних запобігти і протистояти відкритій і прихованій агресії у Східній Європі.

Актуальність проблеми військового співробітництва України та Республіки Польща зумовлена практичною складовою, а також підтверджується інтересом як українських, так і польських вчених. Серед них варто виокремити дослідження: М. Алексієвця, Н. Лис, Л. Алексієвець, І. Ільчук, С. Шестопалова, С. Герасимчука, Н. Андріянової, М. Шпури, П. Кусписа, Т. Кубачика, М. Жили, П. Рашевського, А. Славінського.

Перманентна загроза з боку Російської Федерації для України та Польщі сприймалася особливо гостро після подій квітня 2010 р., пов'язаних із Катинню та після анексії Криму і бойових дій на українському Донбасі з 2014 р., але попередня співпраця заклала міцні підвалини для військово-технічної співпраці в умовах російської агресії.

Готовність до підтримання миру в світі, підготовка до міжнародних місій стали міцними підвалинами для поглиблення співпраці в умовах протистояння російській армії, яка вдалася до реалізації імперських планів кремлівського керівництва. Військова співпраця між Україною та Польщею розпочалася зі створення ПОЛУКРБАТу згідно із угодою, укладеною у Варшаві 26 листопада 1997 р., яка передбачала створення спільного військового підрозділу для участі в міжнародних миротворчих та гуманітарних операціях під егідою міжнародних організацій. На 1999 рік до складу батальйону входили три механізовані роти

(дві польські та одна українська) та національні спеціалізовані взводи [6, s. 374]. Підрозділ набув вагомого досвіду у врегулюванні конфлікту в Косово (2000-2010 рр.) в рамках місії НАТО (KFOR). Польська частина батальйону була розформована 30 вересня 2010 р. [7].

Спільна українсько-польська військова ініціатива виявилася доречною для литовської сторони, яка в 2005 р. запропонувала створити тристоронній підрозділ LITPOLUKRBAT. У 2007 р. керівниками військових відомств України, Республіки Польща та Литовської Республіки було підписано Лист намірів щодо створення литовсько-польсько-українського миротворчого батальйону «ЛИТПОЛУКРБАТ» [1]. А рішенням міністрів оборони Литви, Польщі та України восени 2008 року бойовий потенціал батальйону було заплановано збільшити до рівня бригади [4]. На заваді реалізації цього рішення стала зміна вектору зовнішньої політики України каденції президента В.Януковича. І лише 19 вересня 2014 р. міністри оборони Литви, Польщі та України підписали угоду про створення об'єднаної трінаціональної бригади [5]. 4 лютого 2015 р. Верховна Рада України ратифікувала Угоду між урядами України, Литви і Польщі щодо створення спільної військової частини LITPOLUKRBRIG [1]. Процес створення Літполукрбригади завершився 15 грудня 2016 р., коли відбулася атестація боєготовності литовсько-польсько-української військової частини [8]. Завданням Літполукрбриг визначено участь у міжнародних операціях на підставі міжнародного права [10]. Співпраця у військовій сфері України, Польщі та Литви не в останню чергу зумовило поглиблення і розширення дипломатичних стосунків, які з липня 2020 р. набули форми Люблінського трикутника [2].

Вагомим прикладом військового українсько-польського співробітництва стало підписання 2 грудня 2016 р. Генеральної угоди між Польщею та Україною про взаємне співробітництво у сфері оборони (ратифіковано Законом № 2526-VIII від 06.09.2018 р.), яка повністю замінила угоду про співробітництво у сфері оборони від 3 лютого 1993 р. Українсько-польське співробітництво передбачало взаємодію за 24 напрямками у сфері оборони, зокрема, у військовому зв'язку та інформаційних системах, проведенні науково-дослідних робіт для потреб збройних сил, оборонній політиці та плануванні, логістичному забезпеченні збройних сил та ін.

З початком повномасштабного вторгнення РФ в Україну в лютому 2022 р. спостерігається подальше розгортання Стратегічного партнерства Польщі та України (військова співпраця, співпраця спецслужб і співпраця в рамках військової промисловості), суспільного діалогу і партнерства (співпраця засобів масової інформації, молодіжні обміни, партнерства громад, дослідження громадської думки, сприйняття українських мігрантів у польському суспільстві), конструктивного історичного діалогу, спрямованого на поліпшення стосунків, подальший пріоритет участі в ЛИТПОЛУКРБРИГ. Польща у співпраці з іншими партнерами допомагає і лобює розширення допомоги Україні в забезпеченні озброєнням для посилення української авіації, артилерії, протиповітряної оборони.

Польська сторона усвідомлює, що Україна захищає всю Європу. Президент Республіки Польща А. Дуда підписав

Закон про спеціальні рішення у сфері протидії підтримки агресії проти України та захисту національної безпеки від 13 квітня 2022 р. [9]. Документ, зокрема, заборонив ввезення до Польщі вугілля та коксу з Росії та Білорусі. Тим польським підприємствам і установам, які постраждали від цього рішення, держава гарантувала відшкодування збитків. Тобто, Польща стоїть у авангарді країн, що надають Україні політичну, фінансову та військово-технічну підтримку.

Ще напередодні широкомасштабної війни Росії проти України, Польща разом із Великобританією заявили про створення «Малого альянсу». Про це оголосили 1 лютого 2022 р. президент України Володимир Зеленський та прем'єр-міністри Польщі та Великої Британії Матеуш Моравецький і Борис Джонсон. Що є надзвичайно важливим, реальні кроки з реалізації «малого альянсу» розпочалися ще до його створення - прем'єр-міністр Великобританії Борис Джонсон у січні 2022 р. наголосив, що Британія не толеруватиме дестабілізаційної діяльності Росії і буде підтримувати своїх союзників у НАТО: «Якщо

президент Путін обере шлях кровопролиття і руйнування, це стане трагедією для Європи. Україна повинна мати можливість вільно визначати своє майбутнє». Наприкінці січня 2022 р. Британія передала Україні 2000 одиниць легкої протитанкової зброї та інструкторів, які навчатимуть українських військових [3].

Отже, глобальна загроза миру спонукала Україну та Польщу відсунути на другий план непорозуміння на історичному ґрунті та сформувати альянси, до яких увійшли як країни регіону, так і країни, які знаходяться далеко від регіону Центрально-Східної Європи. Спонукаючою передумовою військової співпраці, яка поглиблюється, залишається зростаюча роль України, як держави, що виступила на захист Європи.

Література:

1. Андриянова Н. М., Шпура М. І., Ковальчук П. А., Голопатюк Л. С. Українсько-польська оборонна співпраця: визначення пріоритетних подальших напрямів. URL : <http://znp-cvsvd.nuou.org.ua/article/view/201542/201509> (дата звернення: 13.05.2022)
2. Герасимчук С. Люблінський трикутник – як уникнути «бермудизації»: пріоритети – драйвери – спойлери. URL : <http://prismua.org/13/> (дата звернення: 13.05.2022).
3. Британія готова спрямувати більше своїх військових у Східну Європу // URL : <https://www.eurointegration.com.ua/news/2022/01/30/7133291/> (дата звернення: 13.05.2022).
4. Historia LITPOLUKRBRIG. URL : <https://litpolukrbrig.wp.mil.pl/pl/pages/historia-2018-02-23-b/> (дата звернення: 10.04.2022).
5. Kubaczyk T., Żyła M. Polska w międzynarodowej współpracy wojskowej. Warszawa, 2016. - S. 217.
6. Kuspys P. Współczesne stosunki polsko-ukraińskie 1991–2008, polityka, gospodarka, wojsko, sektor pozarządowy. Kraków, 2009. - S. 374.
7. Polsko-Ukraiński batalion Sił Pokojowych im. Hetmanów Jana Karola Chodkiewicza i Piotra Konaszewicza Sahajdacznego (1998–2010). Rys historyczny. URL : https://www.jednostki-wojskowe.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=360&Itemid=27 (дата звернення: 10.04.2022).
8. Raszewski P. Wielonarodowa Brygada osiągnęła pełną gotowość bojową. URL : <http://polska-zbrojna.pl/home/articleshow/21366?t=Wielonarodowa-Brygada-osiagnela-pelna-gotowosc-bojowa> (дата звернення: 05.05.2022).
9. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20220000835> (дата звернення: 13.05.2022).
10. Zadania LITPOLUKRBRIG. URL : <https://litpolukrbrig.wp.mil.pl/pl/pages/zadania-2017-01-16-4/> (дата звернення: 10.04.2022).

Коляда Ігор Анатолійович,

*доктор історичних наук, професор,
заслужений працівник освіти України,
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
(м. Київ, Україна)*

Дудник Олександр Артемович,

*викладач предметно-методичної комісії
тактико-спеціальної підготовки, кафедра військової підготовки
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
(м. Івано-Франківськ, Україна)*

**ВІЙСЬКОВО-ОБОРОННА СКЛАДОВА ЗУНР В УМОВАХ
ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ 1918 – 1919 РР.**

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**ВІДНОСИНИ МІЖ УКРАЇНОЮ І НАТО НА
СУЧАСНОМУ ЕТАПІ: ДОСЯГНЕННЯ ТА
ВИКЛИКИ**

м. Київ, 2 червня 2022 року